

Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ (INTRASOFT INTERNATIONAL)

ΠΡΟΣΟΧΗ: Για την ΤΑΧΥΤΕΡΗ & καλύτερη ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ - ΕΠΙΚΟΛΛΗΣΗ ολόκληρου του κειμένου στο WORD (select all) και καλύτερη εκτύπωση συνιστάται η χρήση της κατωτέρω επιλογής Εκτύπωση\Αποθήκευση.

+ Μέγεθος Γραμμάτων - Εκτύπωση\Αποθήκευση

ΠΙΘΑΝΟΝ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

1	3369/2015 ΣΤΕ (ΟΛΟΜ) (663864)
2	2441/2014 ΣΤΕ (633496)
3	2975/2014 ΣΤΕ (640517)
4	1672/2013 ΣΤΕ (600204)
5	1767/2013 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΥΡ) (638983)
6	910/2012 ΣΤΕ (567992)
7	23/2012 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (587500)
8	911/2011 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΥΡ) (591501)
9	340/2010 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΝΑΣΤ) (549008)
10	2031/2009 ΣΤΕ (498231)
11	2032/2009 ΣΤΕ (502583)
12	280/2009 ΣΤΕ (ΑΝΑΣΤ) (513700)
13	2032/2009 ΔΕΦ ΑΘ (559468)
14	2876/2008 ΣΤΕ (475049)
15	5/2008 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΥΡ) (512651)
16	2062/2008 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΥΡ) (549762)
17	1115/2005 ΣΤΕ (375995)
18	2005 Γ.ΒΕΛΛΗΣ (372556)
19	2603/2004 ΣΤΕ (381999)
20	466/1999 ΣΤΕ (280367)

2649/1987 ΣΤΕ (ΟΛΟΜ) (12094)

ΝΟΒ/1987 (1298)

Ελληνική αστυνομία. Συνταγματική μονιμότητα πολιτικών υπαλλήλων. Δεν επεκτείνεται και στους στρατιωτικούς. Οι εντασσόμενοι στην ΕΛΑΣ υπάλληλοι είναι στρατιωτικοί υπάλληλοι και δεν διατηρούν τη συνταγματική προστασία που είχαν ως πολιτικοί υπάλληλοι, όταν ανήκαν στην Αστυνομία Πόλεων. Άσκηση προσφυγής ενώπιον του ΣΤΕ κατ' αποφάσεως περί απολύσεως προστατευομένων από τη μονιμότητα δημοσίων υπαλλήλων. Υποχρέωση της Διοίκησης να διατηρήσει στην υπηρεσία τον υπάλληλο μέχρι να εκδοθεί απόφαση του ΣΤΕ. Αντίθετη μειοψηφία. Εκκρεμείς υποθέσεις κατά την ενοποίηση των σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων, που αφορούν τέως μονίμους δημοσίους υπαλλήλους, δεν μπορούν να κριθούν με το Ν. 1481/1984. Αντίθετη η μειοψηφία.

Αριθ. 2649/1987 Ολομ.

Πρόεδρος ο κ. Θ. ΚΟΥΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής ο κ. Σ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, σύμβουλος

Δικηγόροι οι κ.κ. Π. Παπανικολάου, Ρ. Αντωνακόπουλος, πάρεδρος Διοικ.

(Απόσπασμα): Επειδή η αίτηση αυτή εισάγεται προς συζήτηση, ενώπιον της Ολομελείας του δικαστηρίου μετά την παραπομπή της σ' αυτήν με την υπ' αριθ. 71/1987 απόφαση του Γ' Τμήματος, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 14 § 2 στοιχ. β' του ν.δ. 170/1973, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του ν. 702/1977 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 § 6 του ν. 1470/1984, και προς επίλυση των μείζονος σημασίας ζητημάτων: α) Αν η με το ν. 1481/1984 συσταθείσα Ελληνική Αστυνομία συνιστά πολιτική ή στρατιωτική υπηρεσία και αν οι υπηρετούντες σ' αυτήν έχουν ή όχι την ιδιότητα πολιτικού διοικητικού υπαλλήλου, β) Αν, σε περίπτωση χαρακτηρισμού της Ελληνικής Αστυνομίας ως

στρατιωτικού σώματος και των υπηρετούντων σ` αυτήν ως στρατιωτικών υπαλλήλων, οι ανήκοντες στην Αστυνομία Πόλεων και εντασσόμενοι στο νέο σώμα διατηρούν τη συνταγματική προστασία που είχαν ως πολιτικοί υπάλληλοι, γ) Αν, σε περίπτωση υπαγωγής των προερχομένων από την Αστυνομία Πόλεων υπαλλήλων του νέου σώματος στο καθεστώς του στρατιωτικού υπαλλήλου, οι εκκρεμείς υποθέσεις που τους αφορούν εξακολουθούν ή όχι να διέπονται από τις προϊσχύουσες διατάξεις, δ) Αν η διάταξη του άρθρου 6 του ν. 1145/1981, προβλέπуща την εκτός υπηρεσίας θέση των κρινόμενων ως απολυτέων ή μη μονιμοποιητέων αστυφυλάκων της Αστυνομίας Πόλεων, είναι ή όχι σύμφωνη προς τις διατάξεις του Συντάγματος που διασφαλίζουν τη μονιμότητα των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη αυτή, που αποτελεί κατά βάση επανάληψη της αντίστοιχης διάταξης του άρθρου 101 § 2 Σ του 1952 (βλ. και άρθρο 114 § 1 του 1927 και άρθρο 102 §§1 και 2 του Σ του 1911), σκοπήθηκε, παρά τη γενικότερη διατύπωση της, η συνταγματική κατοχύρωση και ιδιαίτερη προστασία των πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων, όχι δε και των στρατιωτικών, οι οποίοι αποκτούν ή χάνουν τους βαθμούς τους κατά τους όρους του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 45 του Σ, και τελούν υπό ιδιαίτερο καθεστώς προσιδιάζον προς το χαρακτήρα και την αποστολή της στρατιωτικής υπηρεσίας, που αναφέρονται στην υπεράσπιση της Χώρας από εξωτερικούς κινδύνους. Η εμμονή τού συνταγματικού νομοθέτη στην παραδεδομένη αυτή ερμηνεία των σχετικών συνταγματικών διατάξεων που είχε παγιωθεί στην επιστήμη και στη νομολογία (πρβλ. ΣτΕ 74/1929, 607/1945, 789/1946, 2044/1956, 846/1959) και απέκλειε τους στρατιωτικούς υπαλλήλους από τη συνταγματική προστασία της μονιμότητας τους, προκύπτει από τις διαληφθείσες διατάξεις, παρά την κάποια διαφορετική τους διατύπωση, και από τις προπαρασκευαστικές εργασίες και τις συζητήσεις πάνω στο σχέδιο του νέου Σ, κατά τις οποίες καμία πρόταση δεν έγινε ούτε σκέψη διατυπώθηκε για επέκταση της συνταγματικής προστασίας της μονιμότητας των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων και στους στρατιωτικούς (βλ. πρακτικά Β` Υποεπιτροπής σ. 422 επ., πρακτικά Ολομελείας Ε` Αναθεωρητικής Βουλής, σ. 857 επ.). Εξ άλλου, από την αυτή συνταγματική διάταξη προκύπτει ότι η από αυτή χορηγούμενη δυνατότητα άσκησης ουσιαστικής προσφυγής ενώπιον του ΣτΕ κατά της αποφάσεως συλλογικού οργάνου με την οποία ορισμένος υπάλληλος κρίνεται ως απολυτέος από την υπηρεσία είτε για πειθαρχικούς λόγους είτε για λόγους ακαταλληλότητας, όπως είναι και η περίπτωση κρίσεως του ως μη μονιμοποιητέου, ενέχει και την υποχρέωση διατηρήσεως του υπαλλήλου στην υπηρεσία είτε μέχρι του χρόνου κατά τον οποίο παρέρχεται άκαρπος η από το νόμο τασσόμενη για την άσκηση της προσφυγής προθεσμία, είτε μέχρι της εκδόσεως αποφάσεως από το ΣτΕ με την οποία γίνεται δεκτή ή απορριπτική η διαληφθείσα ουσιαστική προσφυγή, εφ` όσον ήθελε εμπροθέσμως ασκηθεί. Και να μην ο κοινός νομοθέτης μπορεί να προβλέψει, για το εν λόγω χρονικό διάστημα, τη θέση του υπαλλήλου σε ειδική κατάσταση, συνεπαγόμενη χάριν του δημοσίου συμφέροντος την μη ενεργό άσκηση των καθηκόντων του, όπως είναι η θέση σε διαθεσιμότητα ή προσωρινή αργία, αναλόγως και της αιτίας ως εκ της οποίας κινήθηκε η διαδικασία απομακρύνσεως εκ της υπηρεσίας, δεν είναι όμως συνταγματικώς επιτρεπτό όπως η θέση αυτή σε ειδική κατάσταση εξισούται πλήρως κατά τα αποτελέσματα της τόσο από απόψεως υπηρεσιακής θέσεως, όσο και λήψεως αποδοχών, ή άλλων ωφελημάτων, προς την οριστική παύση, η οποία, ως ελέχθη, τελεί υπό την αναβλητική αίρεση της παρόδου απράκτου της προθεσμίας άσκησης προσφυγής ή της απορρίψεως της τελευταίας από το ΣτΕ. Αν και κατά τη γνώμη πέντε μετά ψήφου μελών του δικαστηρίου, προς τα οποία συντάχθηκαν και οι πάρεδροι, η συνταγματική πρόβλεψη της δυνατότητας άσκησης προσφυγής ουσίας ενώπιον του ΣτΕ δεν επιβάλλει εν ταυτώ την υποχρέωση αναβολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως περί παύσεως ή υποβιβασμού, του κοινού νομοθέτη όντος ελευθέρου να θεσπίσει ή μη την τιοαύτη αναβολή, καθώς και το μέτρο της αποξενώσεως του ως απολυ-τέου κρινέντος υπαλλήλου από την υπηρεσιακή του. κατάσταση κατά το διαληφθέν χρονικό διάστημα, καθ` ο διαρκεί η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής ή εκκρεμεί η ασκηθείσα προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, όπως έχει κριθεί παγίως από το δικαστήριο αυτό (βλ. ΣτΕ 4204/1976, 2284/1977, 1401/1981, 2144/1984, πρβλ. ΣτΕ 1/1929, 1450/1975), η Αστυνομία Πόλεων, η οποία ιδρύθηκε με το ν. 2461/1920 ως ιδιαίτερο και αυτοτελές σώμα για τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας, ειρήνης, ησυχίας και τάξεως, σε ορισμένες μεγάλες πόλεις του κράτους, είχε ως αποστολή, σύμφωνα με το νομοθετικό καθεστώς που την διείπε (βλ. άρθρο 2 του κ.ν. 2458/1953 - β.δ. της 31.12.1957/20.1.1958 - ΦΕΚ 11), την αντιμετώπιση των προβλημάτων που

ανακύπτουν από την ιδιομορφία της ζωής στις μεγαλύτερες αυτές πόλεις, και δη την προστασία της περιουσίας και του προσώπου των κατοίκων ή διαμενόντων στις πόλεις αυτές, την πρόληψη της εκτελέσεως αδικημάτων του ποινικού δικαίου, την ανακάλυψη, σύλληψη και κράτηση των δραστών τέτοιων αδικημάτων, την τήρηση της τάξεως στους δημόσιους χώρους, την τήρηση των κανόνων περί δημοσίας υγείας και κοινής ησυχίας, τον έλεγχο της διεξαγωγής του εμπορίου και της λειτουργίας της βιομηχανίας και γενικότερα την προστασία του κοινωνικού συνόλου και της εννόμου τάξεως, και ως τοιαύτη, ανεξάρτητα από ορισμένες ιδιομορφίες αναφερόμενες στον τρόπο οργανώσεως και λειτουργίας της, είχε, διακρινόμενη ουσιωδώς της Χωροφυλακής, σώματος συσταθέντος ως στρατιωτικού και έχοντος ευρύτερα καθήκοντα, μεταξύ των οποίων και βοηθητικά του στρατού ξηράς (βλ. άρθρο 2 του β.δ. της 20.5/3.6.1833 - ΦΕΚ 21), το χαρακτήρα πολιτικής διοικητικής υπηρεσίας του κράτους, οι δε υπηρετούντες και κατέχοντες οργανικές θέσεις σ' αυτήν ήταν μόνιμοι πολιτικοί υπάλληλοι, που απολάμβαναν της κατά το άρθρο 103 του Σ προστασίας και δεν μπορούσαν να τεθούν εκτός υπηρεσίας υφ' οιονδήποτε τύπο χωρίς να τηρηθούν οι εγγυήσεις της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως.

Επειδή, με τον. 1481/1984(ΦΕΚ152/8.10.1984, τ. Α`), αφ' ενός μεν καταργήθηκε τόσο η Αστυνομία Πόλεων όσο και η Χωροφυλακή ως αυτοτελή σώματα, καθώς και το σύνολο των οργανικών θέσεων του προσωπικού τους (άρθρο 54 § 1), αφ' ετέρου δε συστήθηκε η Ελληνική Αστυνομία, ως ενιαίο σώμα ασφαλείας, με αποστολή την κατοχύρωση και διατήρηση της δημόσιας τάξης σε ολόκληρη τη χώρα, την προστασία της δημόσιας και κρατικής ασφάλειας, την εξασφάλιση της πολιτικής άμυνας και τη συμμετοχή στην εξασφάλιση της εθνικής άμυνας σε συνεργασία με τις ένοπλες δυνάμεις (άρθρα 1 και 3). Ειδικότερα, όπως ορίζεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί ιδιαίτερο ένοπλο σώμα, είναι στρατιωτικά οργανωμένη και εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και οπλισμό για την εκτέλεση των καθηκόντων της, ενώ εξ άλλου το αστυνομικό προσωπικό έχει στρατιωτική ιεραρχία και πειθαρχία και δεν υπάγεται στις διατάξεις που αφορούν στους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους. Προστίθεται δε στη μεν παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ότι όλες οι υπηρεσίες και το προσωπικό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως τελούν σε διαρκή ετοιμότητα για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, την περιφρούρηση του δημοκρατικού πολιτεύματος και της έννομης τάξης και την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, και ότι το προσωπικό θεωρείται ότι βρίσκεται σε διατεταγμένη υπηρεσία σε κάθε περίπτωση που καθίσταται αναγκαία η παρέμβαση του, στην δε παράγραφο 3, ότι το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας εκπαιδεύεται στη χρήση όπλων και ειδικών μέσων και μηχανημάτων και φέρει κατά την άσκηση των. καθηκόντων του σύγχρονο οπλισμό.

Περαιτέρω στα άρθρα 4 έως 6 διαγράφονται τα πλαίσια των επί μέρους τομέων δράσεως της Ελληνικής Αστυνομίας και δη του κλάδου αστυνομικής τάξεως, του κλάδου αστυνομικής ασφάλειας και` του κλάδου πολιτικής άμυνας. Εκτός από τις αρμοδιότητες που περιγράφονται στα άρθρα αυτά σχετικά με τον καθένα από τους παραπάνω τομείς, η Ελληνική Αστυνομία ασκεί και τα εξής καθήκοντα: Συγκροτεί κατά τη διάρκεια πολέμου στρατονομικά αποσπάσματα (άρθρο 17 §1). Σε πόλεις, όπου δεν εδρεύει μονίμως στρατιωτική μονάδα, μπορεί να ανατίθενται καθήκοντα φρουράρχου σε αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας (άρθρο 17 § 4). Οι δυνάμεις της Ελληνικής Αστυνομίας μετέχουν ενεργά στην εξασφάλιση της εθνικής άμυνας σε συνεργασία με τις λοιπές ένοπλες δυνάμεις και σε περίπτωση κηρύξεως πολέμου το σύνολο ή τμήμα τους τίθεται κάτω από ενιαία διοίκηση με το στρατό ξηράς (άρθρο 18 § 8), τέλος δε, σε περίπτωση που η χώρα ή τμήμα της κηρύσσεται σε κατάσταση πολιορκίας, οι κατά τόπους αστυνομικές υπηρεσίες υπάγονται στους στρατιωτικούς διοικητές, σύμφωνα με το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας (άρθρο 18 § 9). Από τις, διατάξεις αυτές, προκύπτει ότι η Ελληνική Αστυνομία πέρα από τα καθαρώς αστυνομικά της καθήκοντα, όπως και η καταργηθείσα με τον ίδιο ν. 1481/1984 Χωροφυλακή έχει ευρύτερη αποστολή, βοηθητική των ενόπλων δυνάμεων της χώρας και μετέχει ενεργώς στην εξασφάλιση της εθνικής άμυνας σε συνεργασία με αυτές ως εκ τούτου συνιστά στρατιωτική υπηρεσία, οι δε ανήκοντες σ' αυτήν είναι όχι πολιτικοί αλλά στρατιωτικοί υπάλληλοι, μη απολαύοντες της κατά το άρθρο 103 του Συντάγματος προστασίας. Ο χαρακτήρας αυτός του νέου σώματος προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση του ν. 1481/1984 όπου γίνεται ρητή αναφορά στην ιδιομορφία των υπηρεσιών του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και στην αποστολή του που σχετίζεται με την εθνική άμυνα και συνεπάγεται τη συνεργασία με τις ένοπλες δυνάμεις στην ειρήνη και στον πόλεμο. Αν και κατά τη γνώμη δύο μετάψήφου μελών του δικαστηρίου, η

Ελληνική Αστυνομία, παρά το ότι αποτελεί ένοπλο σώμα και έχει ιδιαίτερη οργάνωση και πειθαρχία ανάλογο προς την των στρατιωτικών υπηρεσιών δεν είναι ούτε αποκλειστικά ούτε προεχόντως βοηθητικό σώμα των ενόπλων δυνάμεων, δεδομένου ότι τα κύρια καθήκοντα της είναι στο σύνολο τους καθαρώς αστυνομικά και δη σε καιρό ειρήνης, και επομένως αποτελεί πολιτική υπηρεσία του κράτους.

Η πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, η προστασία της δημόσιας και κρατικής ασφάλειας και η περιφρούρηση του δημοκρατικού πολιτεύματος, δεν είναι κατά το Σ επιτρεπτό να ανατίθεται επί μονίμου βάσεως σε στρατιωτική υπηρεσία, δεδομένου ότι για την περίπτωση σοβαρής διαταραχής της δημοσίας τάξεως και υπάρξεως εκδήλου απειλής κατά της ασφαλείας του κράτους και του δημοκρατικού πολιτεύματος προβλέπεται ειδικώς η λήψη εξαιρετικών μέτρων κατά το άρθρο 48 του Σ, οι δε ένοπλες δυνάμεις και τα τυχόν αναγκαία γι αυτές βοηθητικά σώματα, που αποκλειστικά έχουν στρατιωτικό χαρακτήρα, δεν μπορούν να θεωρηθούν και ως αρμόδιες ή αρμόδια για την επί μονίμου βάσεως σε καιρό ειρήνης άσκηση του συνόλου των αστυνομικών καθηκόντων, όπως αυτά διαγράφονται στα άρθρα 4 έως 7 του ν. 1481/1984 και προσιδιάζουν, σύμφωνα με το δημοκρατικό χαρακτήρα του πολιτεύματος, σε πολιτικές υπηρεσίες. Εξ άλλου, η ρητή υπαγωγή (άρθρο 2 § 5), του προσωπικού της στην απαγόρευση του άρθρου 23 § 2 του Σ τονίζει το χαρακτήρα της Ελληνικής Αστυνομίας ως πολιτικής υπηρεσίας και των υπηρετούντων σ' αυτήν ως πολιτικών υπαλλήλων, δεδομένου ότι η ρητή απαγόρευση της απεργίας αν επρόκειτο για στρατιωτικούς υπαλλήλους είναι περιττή, η δε θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 23 περί απαγορεύσεως της απεργίας ειδικώς στους δικαστικούς λειτουργούς και τους υπηρετούντες στα σώματα ασφαλείας εξυπακούει την ιδιότητα τους ως πολιτικών οργάνων του κράτους.

Επειδή, στο άρθρο 55 §1 του ν. 1481/1984, προβλέπεται ότι το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό των καταργουμένων με το νόμο αυτό σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων και της Αγροφυλακής εντάσσεται σε θέσεις του αντιστοίχου βαθμού του προσωπικού του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, εφ' όσον μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία είκοσι ημερών από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου δηλώσει εγγράφως στην υπηρεσία στην οποία ανήκει οργανικά ή υπηρετεί ότι επιθυμεί την ένταξη του. Οσοι δηλώσουν ότι δεν επιθυμούν την ένταξη τους και για όσους περάσει άπρακτη η παραπάνω προθεσμία λογίζεται ότι έχουν υποβάλει αίτηση εξόδου από την υπηρεσία από την οποία εξέρχονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Επειδή, από τις παραπάνω διατάξεις, σε συνδυασμό προς τις μνησθείσες σε προηγούμενη σκέψη των άρθρων 1 έως 16,17 και 18, καθώς και προς τα άρθρα 23 και 24 του αυτού ν. 1481/1984, με τα οποία καθορίζονται το πρώτον οι νέες οργανικές θέσεις του αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων της Ελληνικής Αστυνομίας και διαγράφεται η ιεραρχική κλίμακα των βαθμών του προσωπικού αυτού, προκύπτει ότι η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί νέο σώμα με καθήκοντα ευρύτερα από τα ανήκοντα στην Αστυνομία Πόλεων, οι δε οργανικές θέσεις του προσωπικού της προβλέπονται αυτοτελώς και σε συνολικούς ενιαίους κατά βαθμό αριθμούς, ανεξάρτητα από τις οργανικές θέσεις των καταργηθέντων επί μέρους σωμάτων. Ως εκ τούτου, οι εντασσόμενοι στο τακτικό προσωπικό του νέου σώματος και προερχόμενοι από την Αστυνομία Πόλεων, αξιωματικοί, ανθυπαστυνόμοι, αρχιφύλακες και αστυφύλακες δεν συνεχίζουν να υπηρετούν στις ίδιες οργανικές θέσεις που κατείχαν προηγουμένως ως πολιτικοί υπάλληλοι, τελούντες υπό ιδιαίτερο και αυτοτελές νομοθετικό καθεστώς, αλλά εισέρχονται, μετά από σχετική έγγραφη δήλωση τους, σε νέα υπαλληλική σχέση και καταλαμβάνουν νέες οργανικές θέσεις διεπόμενες στο σύνολο τους και χωρίς παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του ν. 1481/1984, αποκτώντας έτσι στο σύνολο της νέας υπηρεσιακής τους καταστάσεως την ιδιότητα στρατιωτικού υπαλλήλου. Ως εκ τούτου, δεν δικαιούνται εφεξής, ήτοι μετά την έναρξη της ουσιαστικής ισχύος του νέου νόμου, που σύμφωνα με τη ρητή βούληση του νομοθέτη συμπίπτει με τη δημοσίευση του (8.10.1984), να επικαλεσθούν για τη ρύθμιση των υπηρεσιακών τους μεταβολών, και δη των αναφερομένων στην αποχώρηση από την υπηρεσία, τον υποβιβασμό ή τη μετάθεση τους, τις συνταγματικές εγγυήσεις της μονιμότητας των πολιτικών υπαλλήλων που τους εκάλυπταν υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς. Εξ άλλου, οι κατά την ίδια ως άνω χρονολογία (8.10.1984) υφιστάμενες εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν στην υπηρεσιακή κατάσταση του εν ενεργεία προσωπικού της Αστυνομίας Πόλεων το οποίο εντάσσεται στην Ελληνική Αστυνομία συνεχίζονται και κρίνονται τόσο για τα ουσιαστικά θέματα όσο και

από την άποψη της τηρητέας διαδικασίας και των οργάνων κρίσεως επί τη βάσει των διατάξεων του νέου νόμου 1481 /1984.

Η παραπάνω όμως μεταβατική ρύθμιση καθ' ο μέρος αφορά στο εν λόγω προσωπικό το προερχόμενο από την Αστυνομία Πόλεων, ήτοι σε τέως πολιτικούς μονίμους δημοσίους υπαλλήλους που τελούσαν υπό τις διαληφθείσες εγγυήσεις του άρθρου 103 του Σ, και εφ' όσον πρόκειται για θέματα απολύσεως από την υπηρεσία (ή υποβιβασμού και μεταθέσεως) είναι αντισυνταγματική, δεδομένου ότι αποστερεί το παραπάνω προσωπικό από εγγυήσεις που ίσχυαν και εκάλυπταν τα εν λόγω θέματα όταν αυτά ανέκυψαν και κατέστησαν εκκρεμή με την έναρξη της σχετικής για το καθένα από αυτά διοικητικής διαδικασίας. Η πρόοδος της διαδικασίας αυτής μέχρι την έκδοση της τελικής κατά περίπτωση πράξεως δεν μπορεί να επηρεασθεί από τη μεταγενέστερη βάσει του ν. 1481/1984 μεταβολή, εφ' όσον η νομική αιτία και τα πραγματικά δεδομένα για την κρίση της οικείας υποθέσεως ανάγονται σε περίοδο που ίσχυε η πλήρης συνταγματική προστασία. Ως εκ τούτου, οι εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν στο διαληφθέν προσωπικό πρέπει να θεωρηθούν ότι εξακολουθούν να υπάγονται στο προϊσχύον καθεστώς νομοθετικής ρυθμίσεως και συνταγματικής προστασίας μέχρι την οριστικοποίησή τους και επομένως για την κρίση αστυφύλακος ως μη μονιμοποιητέου πρέπει να αποφαινόνται τα αρμόδια προς τούτο υπηρεσιακά συμβούλια που προβλέπονται για το σώμα της Αστυνομίας Πόλεων, ενώ το κατά της σχετικής αποφάσεως περί μη μονιμοποίησεως αστυφύλακος ασκούμενο ενώπιον του ΣτΕ ένδικο μέσο πρέπει να θεωρηθεί ως έχον το χαρακτήρα προσφυγής ουσίας και όχι αιτήσεως ακυρώσεως, όπως συμβαίνει και για τους μη εντασσόμενους στο νέο σώμα αστυφύλακες της Αστυνομίας Πόλεων.

Αν και κατά τή γνώμη τριών μετά ψήφου μελών του δικαστηρίου, η παραπάνω διάταξη του άρθρου 61 §4 του ν. 1481/1984 είναι μεν αντισυνταγματική σύμφωνα με τα εκτεθέντα παραπάνω, νοείται όμως καταλαμβάνουσα ως εκκρεμείς υποθέσεις τις υποθέσεις εκείνες που ήταν εκκρεμείς στις 21 Δεκεμβρίου 1984, χρονολογία που θα πρέπει να θεωρηθεί ως έναρξη της ουσιαστικής ισχύος του νόμου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 54 § 3, και επομένως για μεν τις μέχρι τη χρονολογία αυτή τελειούμενες υποθέσεις εξακολουθούν να εφαρμόζονται κατά την έννοια του ίδιου του ν. 1481/1984 οι προϊσχύουσες διατάξεις, για δε τις εκκρεμείς κατά την αυτή χρονολογία (21.12.1984) υποθέσεις ισχύουν τα παραπάνω εκτεθέντα περί μη εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 61 § 4 ως αντισυνταγματικής, εφ' όσον πρόκειται για θέματα καλυπτόμενα από τις προρρηθείσες συνταγματικές εγγυήσεις. Εξ άλλου, κατά τη γνώμη άλλου μετά ψήφου μέλους του δικαστηρίου, η διαληφθείσα διάταξη του άρθρου 61 § 4 δεν πάσχει από καμία αντισυνταγματικότητα, δεδομένου ότι οι ενδιαφερόμενοι αποτελούν ήδη, ήτοι μετά την 8.10.1984, στρατιωτικούς υπαλλήλους και επομένως δεν μπορούν πλέον να επικαλεσθούν τις παραπάνω συνταγματικές εγγυήσεις για θέματα διαδικασίας των εκκρεμών υποθέσεων τα οποία ως τοιαύτα διέπονται από το νέο νομοθετικό καθεστώς.

Η διάταξη όμως αυτή, καθ' ο μέρος αφορά σε αστυφύλακες της Αστυνομίας Πόλεων, ήτοι πολιτικούς υπαλλήλους καλυπτομένους από τις εγγυήσεις του άρθρου 103 του Σ, και με την οποία οι αστυφύλακες αυτοί τίθενται ολοσχερώς εκτός υπηρεσίας και αποστερούνται εξ ολοκλήρου των αποδοχών τους δεν είναι σύμφωνη προς την εν λόγω συνταγματική διάταξη, δεδομένου ότι η υπό τους εκτεθέντες όρους θέση εκτός υπηρεσίας, αποστερούσα τον κριθέντα ως απολυτέο ή μη μονιμοποιητέο αστυφύλακα όχι μόνο από την ενεργό άσκηση των νομίμων καθηκόντων του αλλά και διακόπτουσα κάθε δεσμό με την υπηρεσία καθώς και καθολοκληρίαν τα οικονομικά μέσα συντηρήσεως του, η αναπλήρωση των οποίων μόνο με την άσκηση άλλου επαγγέλματος μπορεί να επιτευχθεί, ταυτίζεται ουσιαστικώς προς απόλυση, ήτοι συνιστά άμεση εκτέλεση της σχετικής περί απολύσεως ή μη μονιμοποίησεως αποφάσεως κατά παράβαση των εκτεθέντων όρων υφ' ους κατά το Σύνταγμα παρέχεται το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του ΣτΕ. Α ν κ α ι κατά τη γνώμη τριών μετά ψήφου μελών του δικαστηρίου προς τα οποία συντάχθηκε και ένας από τους παρέδρους, η παραπάνω θέση του αστυφύλακος εκτός υπηρεσίας συνιστά μορφή διαθεσιμότητας την οποία ο κοινός νομοθέτης είναι ελεύθερος να την προεκτεθέντα να προβλέψει, της μη παροχής αποδοχών κατά το αντίστοιχο χρονικό διάστημα μη αλλοιούσης το χαρακτήρα της καταστάσεως αυτής, εφ' όσον σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της προσφυγής ο κριθείς απολυτέος ή μη μονιμοποιητέος αστυφύλαξ θα λάβει αναδρομικώς τις εκ της θέσεως εκτός υπηρεσίας διακοπείσες αποδοχές του.

Α.Σ.